

Farní listy 4/2025

Týdeník farností Domažlice a Poběžovice

26.1. – 3.neděle v mezidobí

Duchovní slovo

V nedělní liturgii slova používáme čtení cyklu C, co znamená, že po celé toto letošní období budeme číst Lukášovo evangelium. Dnes jsme uslyšeli jeho začátek.

Když si ho zkusíme opakovat, říci o čem bylo, asi řekneme, že o Ježíšovi v synagoze v Nazaretě. Že připomněl slova Izaiášova prorocství a prohlásil, že to prorocství se splnilo. Ježíš se představuje obyvatelům Nazareta jako slíbený Mesiáš.

O čtení Písma a o tom, jak Boží slovo přijali Izraelité v době Ezdráše, slyšíme i v dnešním v prvním čtení.

Zdá se, že právě čtení Písma, náš vztah k Božimu slovu, je to hlavní téma dnešního zamyšlení.

Sv. Lukáš nás k tomu uvádí slovy: „Když jsem všechno prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe uspořádaně vypíšu, aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen“. Adresátem těchto slov je jistý „vážený Teofil“, konkrétní člověk, koho Lukáš osobně znal. Ale můžeme si dovolit i širší interpretaci a zdůraznit význam Teofilova jména, které doslova znamená: Boží přítel. Kdo čte evangelium, kdo přijímá tento dar, s kterým se na něj obrací Lukáš, se stává Božím přítelem! Váženým přítelem. V čem se to Lukášovo evangelium liší od ostatních. Lukáš je lékař, pohan, který hledá ve svém životě pravdu. Až pozná radostnou zprávu o Ježíši. Je si jistý, že našel skutečnou pravdu a chce jí předat všem, kteří stejně jako on po pravdě touží. A tak se rozhodl nejdřív všechno dobře prozkoumat, aby se každý, kdo jeho evangelium přečte, mohl přesvědčit o spolehlivosti této nauky.

Lukáš píše přímo: „A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Teofile, uspořádaně vypíšu, aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen.“ (Lk 1,3-4). Záleží mu na tom, aby čtenář si byl jistý, že se setkává s pravdivým příběhem Ježíše Krista.

Proto právě Lukáš předává datum vystoupení Jana Křtitele, jako jediný popsal událost, když se Maria dozvěděla, že bude Matkou Spasitele. V jeho evangeliu je místo pro hledající Pána; tady si přečteme o pastýřích hledajících Děťátko; Lukáš píše o Marii a Josefovi, kteří hledají dvanáctiletého Ježíše ve chrámu. On píše o tom, jak Ježíše potkala Lazarovo sestra Marie anebo o setkání učedníků na cestě do Emauz.

Lukášovo evangelium je napsáno pro všechny hledající pravdy, pro hledající Pána.

Je napsáno i pro nás, abychom nebyli spokojeni s tím, co jsme už našli. Abychom chtěli poznávat Boha pořád ještě lépe, ještě hlouběji.

P. Miroslaw Gierga

Liturgie slova – 3. neděle v mezidobí

CHRISTUS

1. čtení – Neh 8,2-4a.5-6.8-10

Kněz Ezdráš přinesl Zákon před shromážděné muže i ženy a všechny, kdo byli schopni rozumět. Bylo to prvního dne sedmého měsíce. Četl z něho na prostranství před Vodní bránou od svítání do poledne před muži a ženami a přede všemi, kdo byli schopni rozumět. Všichni poslouchali knihu Zákona s napětím. Ezdráš, znalec Písma, stál na dřevěném výstupku, který pro ten účel zhotovili. Otevřel knihu před očima všeho lidu - stál totiž výše než všichni lidé - a když ji otevřel, všechen lid povstal. Ezdráš velebil Hospodina, velikého Boha, a všechen lid odpověděl se zdviženýma rukama: "Amen, Amen!" Vrhli se na kolena a klaněli se Hospodinu až k zemi. Četlo se v knize Božího zákona, předkládali a vykládali ho, a tak pochopili, co se četlo. Místodržitel Nehemiáš a znalec Písma a kněz Ezdráš

i levité, kteří poučovali lid, řekli všemu lidu: "Dnešní den je zasvěcen Hospodinu, vašemu Bohu, nebuďte smutní a neplačte!" Všechen lid totiž plakal, když slyšeli slova Zákona. (Ezdráš) jim řekl: "Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posílejte výslužky těm, kteří si nemohli nic připravit, neboť tento den je zasvěcen našemu Pánu. Nebuďte zarmoucení, neboť radost z Hospodina je vaše síla!"

2. čtení - 1 Kor 12,12-30

Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů, ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo - ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní - všichni jsme byli napojeni jedním Duchem. Ani tělo se přece neskládá z jednoho údu, ale z mnoha. Kdyby řekla noha: "Nejsem ruka, a proto nepatřím k tělu," proto ještě k tělu patří! A kdyby řeklo ucho: "Nejsem oko, a proto k tělu nepatřím," proto ještě k tělu patří! Kdyby bylo celé tělo jenom oko, kde by byl sluch? Kdyby bylo celé tělo jenom sluch, kde by byl čich? Takto však umístil Bůh každý z údů v těle, jak sám chtěl. Kdyby všechno bylo jen jeden úd, kam by se podělo tělo? Takto však je sice mnoho údů, ale jenom jedno tělo. Oko tedy nemůže říci ruce: "Nepotřebuji tě!", nebo zase hlava nohám: "Nepotřebuji vás!" Spíše naopak: tělesné údy zdánlivě nejslabší jsou nejpotřebnější. A zrovna těm údům, které na těle pokládáme za méně ušlechtilé, právě těm v oblékání projevujeme větší pečlivost a údy, za které se stydíme, tím slušněji se zakrývají, kdežto údy ušlechtilé (takové ohledy) nepotřebují. Bůh sestavil tělo tak, že se údům podřadnějším věnuje větší pečlivost, aby nenastal v těle nepořádek, ale aby se údy vzájemně staraly jeden o druhý. Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují. Vy jste Kristovo tělo a každý z vás jeho úd. Bůh ustanovil, aby v církvi jedni byli misionáři, druzí proroky, třetí učitelé. Někteří dále (mají moc dělat) zázraky, jiní dar uzdravovat, pomáhat, řídit, mluvit rozličnými jazyky. Jsou snad všichni misionáři? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učitelé? Mají všichni moc dělat zázraky? Mají všichni moc uzdravovat? Mluví všichni jazyky? Umějí všichni (ty řeči v neznámém jazyku pronesené) vykládat?

Evangelium – Lk 1,1-4;4-14-21

Už mnoho (lidí) se pokusilo sepsat vypravování o událostech, které se dovršily mezi námi, jak nám je odevzdali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky slova. A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Teofile, uspořádaně vypíšu, aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen. Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagogách a všichni ho velmi chválili. (Ježíš) přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Povstal, aby předčítal (z Písma). Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: 'Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.' Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkově a usedl. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: "Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli."

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

27. 1. Pondělí 3. týdne v mezidobí (Žid 9,15.24-28; Mk 3,22-30)

Komentář: Žid 9,15.24-28. Každá eucharistická slavnost je zpřítomněním Jeho jediné oběti. Vážím si toho, že mám skrze ni přístup k věčnému dědictví? Snažím se o co nejhlubší a nejuvědomělejší prožití každé mše?

28. 1. Památka sv. Tomáše Akvinského (Žid 10,1-10; Mk 3,31-35)

Komentář: Žid 10,1-10. Bůh na sebe bere naše tělo, aby nám usnadnil přístup k sobě. Má mě tak rád, že se chce se mnou ztotožnit. Svě tělo dal za mě.

29. 1. Středa 3. týdne v mezidobí (Žid 10,11-18; Mk 4,1-20)

Komentář: Mk 4,1-20. Svoji řeč u jezera vysvětluje Pán znovu svým Dvanácti. Ježíš se svou trpělivostí ať je vzorem každému, kdo vykládá Písmo.

30. 1. Čtvrtek 3. týdne v mezidobí (Žid 10,19-25; Mk 4,21-25)

Komentář: Mk 4,21-25. Plamének světla hasne, když nemá dostatek kyslíku. Tajemství evangelia: kdo má ochotu jej přijmout, bude světlem pro druhé.

31. 1. Památka sv. Jana Boska, kněze (Žid 10,32-39; Mk 4,26-34)

Komentář: Žid 10,32-39. Povzbuzení trpících je i mým úkolem. Mohu dnes myslet na ty, kdo jsou pro svou víru „veřejně tupeni a utiskováni“. A sám chci děkovat za dar svobody a správněji ji využívat...

1. 2. Sobota 3. týdne v mezidobí (Žid 11,1-2.8-19; Mk 4,35-41)

Komentář: Žid 11,1-2.8-19. Kéž ve své víře neustrnu, kéž ji více prohlubuji! I tím, že se Bohem nechám vést do situací, do kterých se mi nechce. Když se zpětně ohlédnu, vidím, že ON byl se mnou.

Delegáti se setkali na začátku druhé etapy diecézní synody

Průběh 2. etapy diecézní synody v roce 2025

Lednové setkání synodních delegátů začalo společným slavením eucharistie. Poté biskup Tomáš představil časovou osu II. synodní etapy – ke které se mohli všichni delegáti vyjádřit a jejich návrhy budou ještě zapracovány. V březnu až květnu bude ve farnostech probíhat fáze naslouchání. Delegáti dostali informace o tom, čemu se budou v rámci diskuzních skupinek v diecézi věnovat.

Během února vznikne teologická skupina, jejíž úkolem je teologicky reflektovat probíraná synodní témata, spolu se synodním týmem zpracovávat synodní materiály a být k dispozici delegátům. Za tuto skupinu bude zodpovídat generální vikář Petr Hruška ve spolupráci s P. ThLic. Pavlem Frývaldským, Th.D., P. doc. Michalem Kaplánkem, SDB, Th.D. Pokud máte zájem stát se i vy součástí této skupiny, napište na synoda@bip.cz a synodní tým Vás bude kontaktovat.

Po polední pauze byl v synodních skupinkách brainstorming k tématu – co bychom jako synodní delegáti v následující fázi potřebovali. Celé setkání se neslo ve velmi pozitivní atmosféře, která navázala na společné bytí na podzim 2024 v Johannisthalu.

(převzato z www.bip.cz)

O významu oltáře

Všem doporučujeme návštěvu webových stránek liturgie.cz, kde najdete nový článek o významu oltáře: Oltář je Kristus. „Církevní otcové 4. - 5. století zmiňují, že Kristus je naplněním starozákonního předobrazu oltáře v židovském chrámě, nebo že oltář v křesťanském kostele je symbolem Krista. Tak jako se prostřednictvím oltáře obětují Bohu oběti tím, že se na něj položí, tak se skrze Krista obětuje Bohu Otců oběť chvály.“

Významu oltáře bude věnováno liturgické setkání v pondělí 17. února od 18.00 hod. „Rozhovory o liturgii“ nahradí od února dosavadní setkání lektorů a jsou zaměřena nejen na ty, kteří plní při liturgii nějakou úlohu ale pro všechny, kdo o liturgii projevují zájem.

Modernizace ozvučení v našich kostelích

Několiakaletý proces oprav domažlického arciděkanského kostela obnáší nejen restaurátorské práce na freskách nebo výměnu krovu a střešního pláště chrámu, ale i řešení a modernizaci různých instalací. Před pár lety získal kostel nové vnitřní osvětlení a celou elektroinstalaci a do lavic bylo zavedeno topení. Začátkem letošního roku proběhla modernizace jeho ozvučení. Byl naistalován nový zesilovač s možností připojení bezdrátových mikrofonů a proběhla výměna reproduktorů – dosavadní byly nahrazeny modernějšími, s lepšími akustickými parametry a dosahem. Byl také pořízen lepší mikrofon u sedes a poslední mikrofon nového typu bude naistalován až po rekonstrukci ambonu.

Tato modernizace nám dovolila vylepšit ozvučení dvou menších kostelů, a to v Poběžovicích a Milavčích, kde jsme použili komponenty získané z arciděkanského chrámu. V poběžovickém farním kostele sloužila ozvučovací technika už několik desítek let a zasloužila si modernizaci. Proto jsme použili bývalý domažlický zesilovač a reproduktory a sestavu doplnily tři nové mikrofony a stojany.

Nejmenší zásah potřeboval kostel sv. Vojtěcha v Milavčích, kde proběhla výměna reproduktorů a v nejbližším týdnu budou vyměněné dva mikrofony.

Doufáme, že tyto úpravy napomohou lepšímu naslouchání v kostelích hlásaného Božího slova.

Všechny práce provedl Tomáš Lachman z Plzně, za spolupráce své manželky Majky (na fotografii v kostele v Poběžovicích).

Během církevního roku slavíme různé svátky; jednak jde o ty, které se slaví v den jejich úmrtí anebo v jiný významný den jejich života. Rovněž slavíme svátky či slavnosti, které se slaví v časovém odstupu tak, jak je to vyjádřeno v evangeliu. Jde nejčastěji o svátky či slavnosti Páně anebo Panny Marie. Jedním z těchto svátků je svátek Uvedení Páně do Jeruzalémského chrámu. Slavíme ho 2. února. Lidový název je Hromnice. Možná, že někoho překvapí, že se po obnově kalendáře po II. vatikánském koncilu, změnil titul svátku. Dlouhá léta se slavil jako svátek Panny

Marie pod názvem Očišťování Panny Marie. Dokonce některé ženy, které byly pokřtěny jako Marie, slaví své jmeniny právě v tento den. Každého může napadnout, proč k tomu došlo? Důvod je v tom, že pouze slavnosti se mohou slavít v neděli tak, že nedělní oficium se neslaví, ale oficium této slavnosti. Neplatí to o svátcích (nižší stupeň, než je slavnost. Pokud jde o svátek Panny Marie a světců, svátek v neděli se neslaví. Pokud jde o slavnost Panny Marie, pokud slavnost padne na neděli, tak se neslaví, pokud jde o svátek Pána Ježíše, svátek se v tomto případě v neděli slaví. A to byl důvod, proč se změnilo zasvěcení. Velmi často, je to i letos, padne 2. únor na neděli (pokud by šlo o mariánský svátek, tak by se neslavil, protože jde o svátek Pána Ježíše, tak se v neděli bude slavít. Jde o svátek, který kopíruje církevní rok, a proto se je to fixní svátek a slaví se 40. den po narození Pána Ježíše, tak jak to bylo předepsáno ve Starém Zákoně. Dnešní svátek se slavil v Jeruzalémě již od 5. století, v Římě od 7. století pod názvem Očišťování Panny Marie. Nyní to vnímáme jako svátek Páně. Jde tedy o dvě události: Každá žena se 40. den od narození chlapce musela podrobit v Jeruzalémském chrámu obřadu očišťování. Pro nás je také důležité, že 40. dne po narození byl prvorozený chlapec podroben v chrámu obřadu zasvěcení Hospodinu jako kněz. Později byli kněžské službě zasvěceni chlapci z kmene Juda, a proto z obřadu zasvěcení prvorozených se stal pouze formální obřad. Otec rodiny potom mohl svého syna z této služby vykoupit, což se běžně stávalo. U Pána Ježíše šlo o skutečné zasvěcení, protože on je knězem na věky. Lidově nazýváme tento svátek Hromnicemi. Jde o to, že se na tento svátek svítí svíce na památku toho, že Simeon nazval ve svém chvalo zpěvu Ježíše světlem pro osvětlení všech národů. Naši předkové si těchto svící posvěcených v tento den a rozsvěcovali je při bouřkách, odtud pochází i lidový název. Dále se hromnička rozsvěcovala u lůžka umírajícího. Rozsvícená svíce je symbolem Ježíše Krista a tímto se vyjadřuje přání, aby umírající viděl po úmrtí Pána Ježíše, kterého symbolizuje tato svíce.

MŠE SVATÉ V MILAVČÍCH A STANĚTICÍCH

NEDĚLE – 26.1.	
8.00	
9.30 (St)	Za + manžele Milfortovy z Radonic
STŘEDA – 29.1.	
8.00	
PÁTEK – 31.1.	
16.00	Za + Marii Fronkovou a manžela
SOBOTA – 1.2.	
8.00	
NEDĚLE – 2.2.	
8.00	Za + Anežku Havlovou, manžela a celý rod
9.30 (St)	
STŘEDA – 5.2.	
8.00	
PÁTEK – 7.2.	
16.00	Za + Karolínu Bokrovou, manžela a zeteř
SOBOTA – 8.2.	
8.00	Za řleny řivého řůřence
NEDĚLE – 9.2.	
8.00	
9.30 (St)	

MŠE SVATÉ V POBĚŽOVICÍCH

NEDĚLE – 26.1.	
9.30	Za Annu Janzovou, manžela, oboje rodiře a duře v ořistci
NEDĚLE – 2.2.	
9.30	Za rodinu Duchkovu, Bohmanovu a řelý rod
NEDĚLE – 9.2.	
9.30	Za zesnulé řpoluřáky

MŠE SV. V OSTATNÍCH KOSTELÍCH 26.1.-9.2.

	Neděle 26.1.	Středa 29.1.	Neděle 2.2.	Středa 5.2.	Neděle 9.2.
MECLOV	8.00 S		8.00 G		8.00 S
POBĚŽOVICE	9.30 S		9.30 G		9.30 S
HORA SV. V.	11.00 S				11.00 S
MUTĚNÍN			11.00 G		
LUŽENICE				18.15 S	
NEVOLICE		18.15 S			
BLÍŽEJOV	11.00 K		-		11.00 K

NEDĚLE – 26.1. – 3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ			
AK	8.00	B	Na poděkování za 78 let života
AK	9.30	B	Za + Marii Pinkrovou a manžela a za Boží požehnání pro děti a jejich rodiny
KK	18.00	S	
PONDĚLÍ – 27.1.			
AK	8.00	K	
ÚTERÝ – 28.1. – PAMÁTKA SV. TOMÁŠE AKVINSKÉHO,			
KK	17.15	K	Za + Věru Mulačovou (zádušní mše sv.)
STŘEDA- 29.1.			
AK	8.00	S	Za + Karla Kubra, oboje rodiče a za Boží požehnání pro rodinu
AK	8.30-11.00		Udělování svátosti smíření
ČTVRTEK – 30.1.			
KK	17.15	S	Za živé a zemřelé členy živého růžence z Domažlic
PÁTEK – 31.1. – PAMÁTKA SV. JANA BOSKA			
AK	8.00	S	
SOBOTA – 1.2.			
KK	17.15	S	
KK	18.00		Adorace Nejsvětější svátosti
NEDĚLE – 2.2. – SVÁTEK UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU			
AK	8.00	S	Na poděkování za dar života
AK	9.30	S	Za + Kateřinu Ibehejovou, manžela, rodiče a duše v očištění
KK	18.00	S	Za + Jana Skládala a jeho rodiče
PONDĚLÍ – 3.2. – PAMÁTKA SV. BLAŽEJE			
AK	8.00	K	Za + Terezii a Antonína Krejčovy a zemřelé z obou rodů
ÚTERÝ – 4.2.			
KK	17.15	S	Za + Annu Kubů, manžela a zemřelé z obou rodů
STŘEDA- 5.2.			
AK	8.00	G	Za živé a zemřelé členy živého růžence ze Stráže
AK	8.30-11.00		Udělování svátosti smíření
ČTVRTEK – 6.2.			
KK	17.15	S	Za zemřelé z obou rodů
PÁTEK – 7.2.			
AK	8.00	G	
SOBOTA – 8.2.			
KK	17.15	S	
KK	18.00		Adorace Nejsvětější svátosti
NEDĚLE – 9.2. – 5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ			
AK	8.00	G	
AK	9.30	G	Za + Vlastu Ptáčkovou a celý rod
KK	18.00	G	

